

mer eller manglende socialt netværk. Så den har da været en god inspirationskilde til, hvad det er for nogle indsatser, vi skal tage fat på.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 58:

Forslag til folketingsbeslutning om en mindste standard for forbrug til brug for det lovforberedende arbejde m.v. (en officiel dansk fattigdomsdefinition).

Af Villy Søvnal (SF) m.fl.
(Fremsat 10/1 2006).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

SF har, vel igen, fremsat forslag om at indføre en officiel dansk fattigdomsdefinition, en fattigdomsgrænse, om man vil. SF vil bruge grænsen til to ting. For det første skal der laves en årlig statistik, der belyser udviklingen i fattigdommen, og for det andet skal der, når det er relevant, ske en vurdering af nye lovforslags konsekvenser for antallet af fattige.

Det er for så vidt ædle motiver, og jeg kan kun være enig i, at det er vigtigt løbende at følge udviklingen i indkomstfordelingen. Jeg mener faktisk også, at vi har tradition for i Danmark at have et betydeligt fokus på fordelingspolitiske spørgsmål. Udviklingen i indkomstfordelingen og virkningen af regler er i årevis blevet analyseret af Finansministeriet og andre dele af centraladministrationen. Der bliver også jævnligt udgi-

vet publikationer fra forskningsinstitutioner som f.eks. SFI.

Jeg synes også, at man skal bide mærke i, at der bliver lavet systematiske fordelingsberegninger i forbindelse med politikforslag og væsentlige ændringer i lovgivningen, og så har Folketingets medlemmer jo i øvrigt den mulighed, at de kan stille og få svar på fordelingspolitiske spørgsmål.

Udviklingen i indkomstfordelingen er som bekendt en faktor, som vi undersøger igen og igen. Derfor ved vi også, at Danmark er et af de mest lige samfund i verden, når vi ser på forskellen mellem dem, der tjener mere, og dem, der tjener mindre, og indkomstfordelingen har været stort set uændret de senere år.

Så til selve kernen i beslutningsforslaget, nemlig indførelse af et mindste levestandard, en officiel fattigdomsgrænse:

Som jeg vist har nævnt før, synes jeg, at en officiel fattigdomsgrænse er en dårlig idé, det gør jeg af flere grunde, og dem skal jeg nu give.

Det er efter min mening ikke muligt ud fra nogle objektive og videnskabelige kriterier at sige noget præcist om, hvad der er et anstændigt eller et rimeligt niveau. Det vil i bund og grund altid afhænge af den enkeltes livsførelse og ønsker, og netop derfor bliver det et politisk spørgsmål, der jo også blandt meget andet omfatter en afvejning af hensynet til, at det skal kunne betale sig at arbejde og uddanne sig.

En bestemt fastsat disponibel indkomst i et givent år er heller ikke nødvendigvis et særlig godt mål for en families faktiske levestandard. Et lån til et dyrt fjernsyn vil, når der betales renter og afdrag, gøre familiens rådighedsbeløb til forbrug mindre, og omvendt hvis man har sparet penge op. Hvordan skal en fattigdomsgrænse forholde sig til det? Og skal man straffes for at spare op og belønnes for at have haft et højere forbrug for lånte penge?

Det står også danskerne frit for i en periode bevidst at prioritere mere tid sammen med børnene, og det skal staten ikke blande sig i. Det kan godt bringe en familie i den laveste indkomstgruppe, men det betyder jo ikke, at familien pludselig er blevet fattig.

Man kan sige det samme om ressourcestærke studerende eller personer, der vælger at starte deres egen virksomhed og i opstartsperioden lever for mindre penge. De er vel egentlig heller ikke fattige som sådan.

Der er vi jo så netop ved sagens kerne. For hvad har familierne ud af en officiel fattigdoms-